

Брюксел, 18 септември 2026 г.
(OR. en)

13402/26

Междуетноститутитионално досие:
2023/0076 (COD)

ENER 584
ENV 1101
CLIMA 464
COMPET 1092
CONSOM 265
FISC 309

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 18 септември 2026 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2026) 488 final

Относно: ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И
СЪВЕТА
относно ефективността на въвеждането на наказателни санкции от
държавите членки за умишлени и сериозни случаи на пазарна
злоупотреба на пазарите на Съюза за търговия на едро с енергия

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2026) 488 final.

Приложение: COM(2026) 488 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.9.2026 г.
COM(2026) 488 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**относно ефективността на въвеждането на наказателни санкции от държавите
членки за умишлени и сериозни случаи на пазарна злоупотреба на пазарите на
Съюза за търговия на едро с енергия**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно ефективността на въвеждането на наказателни санкции от държавите членки за умишлени и сериозни случаи на пазарна злоупотреба на пазарите на Съюза за търговия на едро с енергия

Съдържание

I.	Въведение: нарушения на REMIT	2
II.	Методика	6
III.	Рамка на ЕС относно престъпленията и санкциите	7
IV.	Актуално състояние по отношение на нарушенията на REMIT и основни изводи	8
V.	Констатации	15

I. Въведение: нарушения на REMIT

Регламент (ЕС) № 1227/2011 относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия („REMIT“)¹ беше изменен с Регламент (ЕС) 2024/1106 („REMIT II“)², който влезе в сила на 7 май 2024 г. (за целите на настоящия доклад REMIT, изменен с REMIT II, се нарича „измененият REMIT“).

REMIT е основен законодателен акт на ЕС. С него се цели да се гарантира интегритетът и прозрачността на пазарите за търговия на едро с енергия посредством въвеждането на рамка за предотвратяване и разкриване на пазарната злоупотреба.

В член 21a, параграф 2 от изменения REMIT е предвидено следното изискване:

„2. До 1 юни 2025 г. Комисията оценява ефективността на въвеждането на наказателни санкции от държавите членки за умишлени и сериозни случаи на пазарна злоупотреба на пазарите на Съюза за търговия на едро с енергия и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. В доклада могат да се предложат подходящи мерки, които могат да включват представянето на законодателно предложение.“

Чрез настоящия доклад (наричан по-нататък „докладът“) Европейската комисия изпълнява задължението си съгласно член 21a, параграф 2 от изменения REMIT. В раздел I от доклада се съдържа обща информация относно изменения REMIT и относно съответните задължения, които са въведени с REMIT II за държавите членки във връзка с правоприлагането при нарушения на REMIT. В раздел II е разяснена методиката, използвана от Комисията за съставянето на настоящия доклад. В раздел III е описана нормативната уредба, в рамките на която Съюзът има компетентност за сближаването на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки в областта на наказателното право. В раздел IV се съдържа преглед на мерките, които държавите членки са въвели с оглед на действията по правоприлагане срещу нарушенията на REMIT, както и на общата ситуация при правоприлагането на REMIT в ЕС като цяло. В заключение, раздел V завършва с констатациите на Комисията. Настоящият доклад е представен на Европейския парламент и на Съвета.

¹Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия, ОВ L 326, 8.12.2011 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>.

²Регламент (ЕС) 2024/1106 на Европейския парламент и на Съвета от 11 април 2024 г. за изменение на регламенти (ЕС) № 1227/2011 и (ЕС) 2019/942 във връзка с подобряването на защитата на Съюза срещу манипулиране на пазара за търговия на едро с енергия, ОВ L, 2024/1106, 17.4.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/oj>.

За справка, съгласно първоначалната формулировка на член 18 от REMIT държавите членки бяха длъжни да установят правилата относно санкциите, приложими за нарушения на REMIT, и да предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. С разпоредбата се предвиждаше също така тези санкции да бъдат ефективни, възпиращи и пропорционални, като отразяват характера, продължителността и сериозността на нарушението, нанесените на потребителите вреди и потенциалните ползи от търговията, основана на вътрешна информация и манипулиране на пазара. В член 18 от REMIT на държавите членки не беше указана конкретна рамка за санкциите.

По време на извършеното в периода 2023—2024 г. преразглеждане на REMIT беше отбелязано, че при прилагането на правилата в REMIT са налице значителни разлики в отделните юрисдикции на ЕС. Някои държави членки докладват необичайно малко дейности по правоприлагане. В други глобите за нарушения не са били достатъчни, за да възпрат бъдещи нарушения.

С REMIT II бяха въведени няколко съществени изменения с оглед премахване на тези несъответствия, гарантиране на ефективно правоприлагане срещу нарушения на REMIT, а следователно и допълнително укрепване на интегритета на пазара.

По-конкретно, REMIT II отговори на неотложната необходимост от определяне на по-хармонизирана и по-силна рамка за предотвратяване на манипулирането на пазарите за търговия на едро с енергия. За тази цел REMIT беше изменен така, че да предвижда конкретен набор от мерки, с които националните регулаторни органи (НРО) следва да разполагат във връзка с правоприлагането при нарушения на REMIT. По-специално, с REMIT II беше обърнато внимание на това колко е важно НРО да разполагат с необходимите правомощия за разследване и за прилагане на мерките, вече са посочени в член 13, параграф 2 от REMIT, а именно правото: а) на достъп до всички съответни документи в каквато и да било форма и получаването на копие от тях; б) да се изискват сведения от всички лица, имащи отношение към случая, включително и тези, които участват последователно при предаването на нареждания или при изпълнението на съответните операции, както и от техните възложители и, ако е необходимо, да се призове и изслуша всяко такова лице или възложител; в) да се извършват проверки на място; г) да се изискват съществуващи записи за телефонни разговори и предаване на данни; д) да се изисква преустановяване на всяка практика, която противоречи на REMIT или на всеки делегиран акт или акт за изпълнение, приет въз основа на REMIT; е) да се

поиска от съд да замрази или да постави под заповест активи; и ж) да се изиска съд или някой компетентен орган да наложи временна забрана на професионална дейност.

Освен това с новия член 18, параграф 3 от REMIT II бяха въведени задължения за държавите членки да гарантират че НРО имат правомощието да налагат поне следните административни глоби и други административни мерки във връзка с нарушения на REMIT: а) изискване да се прекрати нарушението; б) нареждане на принудително възстановяване на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушенията, доколкото размерът им може да бъде определен; в) издаване на предупреждения или известия за обществеността; г) налагане на периодични имуществени санкции; д) налагане на административни глоби.

С новия член 18, параграф 4 от REMIT II беше въведена рамка за минимална хармонизация на административните глоби, в която се пояснява как трябва да се определят максималните административни глоби на национално равнище³. Целта на тези изменения беше да се гарантира, че всяка държава членка налага глоби, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.

По-конкретно, с новия член 18, параграфи 4 и 5 от REMIT II беше въведена рамка за минимална хармонизация, съгласно която държавите членки трябва да определят максимални административни глоби в размер поне толкова голям, колкото сумите, посочени в съответния член. Това хармонизиране се прилага спрямо нарушения на следните членове от изменения REMIT:

- член 3, с който се забранява търгуването с вътрешна информация;
- член 4, с който се предвижда задължение за участниците на пазара да оповестяват вътрешна информация;
- член 5, с който се забранява манипулирането на пазара;
- член 8, с който се задължават участниците на пазара да докладват на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) данни, свързани с енергийните продукти на едро⁴, както и основни данни⁵ и данни, свързани с експозициите на участниците на пазара. Подробеностите относно задължението за докладване на участниците на пазара са посочени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2026/256 на Комисията⁶;
- член 9, с който се налага задължение на участниците на пазара да се регистрират при националния регулаторен орган в държавата членка, в която са установени или пребивават. С член 9 също така се въведе задължение за участниците на пазара, установени или пребиваващи в трета държава, които сключват сделки, за които има изискване да бъдат докладвани на ACER в съответствие с член 8, параграф 1 от изменения REMIT, да определят представител в ЕС. Въведения с

³ По-специално, действителният размер на административните глоби, които да бъдат наложени в конкретен случай, може да достигне максималното равнище, предвидено в REMIT II, или по-високото равнище, предвидено в националното законодателство.

⁴ Определение за „енергийни продукти на едро“ се съдържа в член 2, параграф 4 от REMIT.

⁵ Определение за „основни данни“ се съдържа в член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1348/2014 на Комисията.

⁶ Регламент за изпълнение (ЕС) 2026/256 на Комисията от 30 януари 2026 г. за докладването на данни в изпълнение на член 7в, параграф 2, член 8, параграфи 1а, 2 и 6 от Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1348/2014 на Комисията, ОВ L, 2026/256, 9.4.2026 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/256/oj.

REMIT II член 15 , с който се предвиждат задължения за уведомяване за лицата, които по занятие организират или извършват сделки с енергийни продукти на едро. Тези задължения за уведомяване са свързани с определени нарушения на REMIT, като уведомленията се изпращат до ACER и до съответните НРО.

С REMIT II на държавите членки бяха предоставени инструменти за по-ефективно правоприлагане в случай на нарушения на REMIT. С REMIT II беше въведена по-стабилна рамка от административни глоби и други административни мерки, което обаче не препятства държавите членки да въвеждат наказателни санкции за нарушения на REMIT.

II. Методика

С цел да изпълни задължението си съгласно член 21а, параграф 2 от изменения REMIT и да придобие представа за това колко ефективни са санкциите за нарушения на REMIT, които понастоящем се прилагат в държавите членки, Комисията изготви въпросник, предназначен за НРО, който беше разпространен чрез Съвета на европейските енергийни регулатори (CEER) през септември 2024 г.

Този въпросник с ударение единствено върху прилагането на законодателството, свързано с REMIT, включваше въпроси относно следните елементи: съществуващите национални рамки, по-специално по отношение на административните глоби и другите административни мерки; броя на текущите и приключилите случаи на нарушения по държави членки (включително приемането на окончателни решения и съдебни решения) и съответните наложени санкции; придружаващите статистически данни, от които личат действията по правоприлагане, предприети във всяка държава членка; и преглед на успешните и неуспешните обжалвания пред компетентните национални съдилища. Въпросникът включваше допълнителен набор от въпроси, адресирани до държавите членки, чиято рамка от санкции за нарушения на REMIT предвижда не само административни санкции и други административни мерки, но и наказателни санкции и други наказателноправни мерки.

Комисията получи 26 отговора от НРО („респондентите“) в 26 държави членки, като 21 от тях бяха получени през ноември 2024 г., а останалите 5 — в края на юни 2025 г. Един НРО не отговори на въпросника. Настоящият доклад се позовава съответно на информацията, предоставена от 26 НРО.

III. Рамка на ЕС относно престъпленията и санкциите

В настоящия раздел са изложени основанията за законодателната компетентност на ЕС в областта на материалното наказателно право, която е уредена от член 83 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

В съответствие с член 21а, параграф 2 от изменения REMIT Комисията може да представи законодателно предложение, ако смята за необходимо държавите членки да въведат наказателни санкции за нарушения на REMIT.

В съответствие с член 83, параграф 1 от ДФЕС Съюзът може да установява минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в определени области на особено тежката престъпност с трансгранично измерение. Тези области на престъпност, които са изчерпателно изброени в ДФЕС, са следните: тероризъм, трафик на хора, сексуална експлоатация на жени и деца, незаконен трафик на наркотици и на оръжия, изпиране на пари, корупция, фалшифициране на платежни средства, компютърна престъпност и организирана престъпност („престъпления в ЕС“). Съветът може с единодушие, след одобрение от Европейския парламент, да разшири този списък и да включи в него други области на престъпност, които отговарят на критериите за тежест и наличие на трансгранично измерение.

Към днешна дата това е правено веднъж с Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета⁷, когато към списъка на престъпленията в ЕС беше добавено нарушаването на ограничителните мерки на Съюза.

В съответствие с член 83, параграф 2 от ДФЕС Съюзът може също така да приема минимални правила за определянето на престъпленията и санкциите в области, в които са приети мерки за хармонизиране съгласно други политики на Съюза. Принципно тази компетентност обхваща обширен и разнообразен набор от области на политиката. Тя обаче може да бъде упражнена само когато наказателното правоприлагане е **належащо**, за да се осигури ефективното прилагане на съответната политика на Съюза, какъвто

⁷Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета от 28 ноември 2022 г. за определяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза като област на престъпност, която отговаря на критериите, посочени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ОВ L 308, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2332/oj>.

именно е случаят със сериозните пазарни злоупотреби във областта на финансовите услуги⁸.

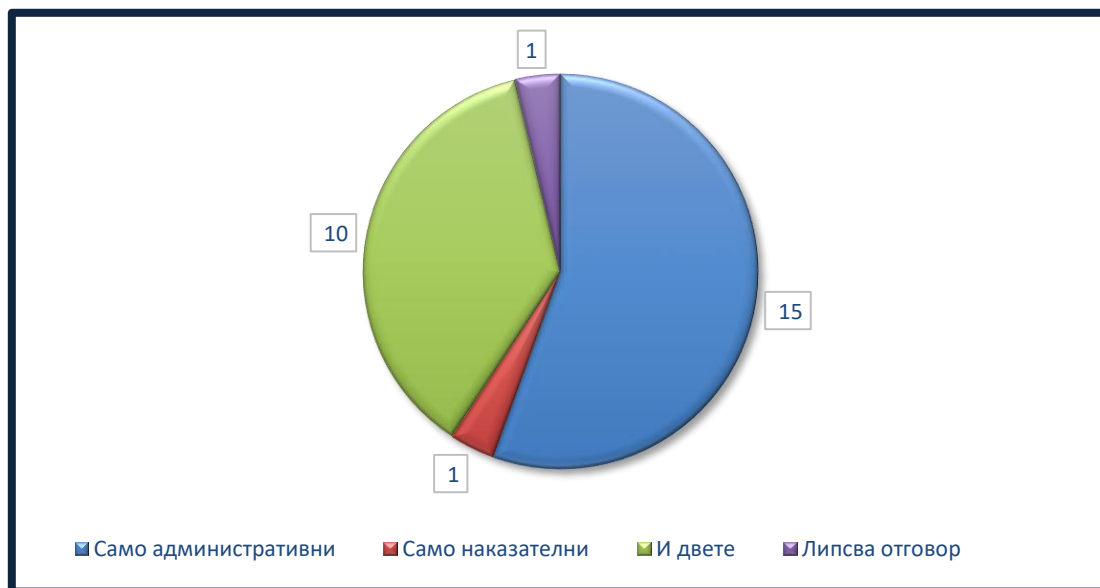
IV. Актуално състояние по отношение на нарушенията на REMIT и основни изводи

Административни и наказателни санкции, които понастоящем се прилагат в държавите членки

Съгласно представената на Комисията информацията някои държави членки прилагат само административни мерки, за да гарантират правоприлагане в случай на нарушения на REMIT, докато други предвиждат и наказателни санкции в допълнение към административните мерки. Една държава членка разполага с рамка, която се състои единствено от наказателни санкции.

На фигурата по-долу е показан броят на държавите членки, които прилагат: i) само административни мерки; ii) комбинация от административни и наказателни мерки; и iii) само наказателни мерки, за да гарантират правоприлагане при нарушения на REMIT.

Фигура 1: Санкции за нарушения на REMIT (брой държави членки)

**Източник: Отговори на въпросника на Комисията от 26 държави членки*

⁸ Например по отношение на Директива 2014/57/ЕС за пазарната злоупотреба, Директива (ЕС) 2017/1371 относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, и Директива (ЕС) 2024/1203 относно защитата на околната среда чрез наказателно право, ОВ L 173, 12.6.2014 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/57/oj>.

Според фигура 1 **15 държави членки — преобладаващата част от отговорилите общо 26**, са избрали административните санкции, включително глобите, като основен инструмент за правоприлагане с цел справяне с нарушенията на REMIT и предотвратяване на несъответствието. От друга страна, **една държава членка** (Ирландия) е въвела рамка, основаваща се единствено на наказателни санкции, а останалите **10 държави членки , които са отговорили** (Австрия, Кипър, Германия, Дания, Унгария, Естония, Малта, Нидерландия, Полша и Швеция), са възприели двустранен подход и са съчетали административните санкции с наказателни като възпиращо средство срещу нарушенията на REMIT.

Един НРО е информирал Комисията, че неговата държава членка обмисля дали да не допълни с наказателни санкции настоящата рамка, състояща се само от административни такива. По-конкретно, през 2022 г. и 2023 г. НРО е представил на Министерството на правосъдието предложения за това определени нарушения на REMIT, а именно нарушенията на член 3 и член 5, да бъдат класифицирани като престъпления. Целта на тази държава членка е да гарантира, че националната ѝ рамка е в съответствие с настоящите разпоредби относно престъпленията, свързани с пазарната злоупотреба, съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014.⁹

И обратно, единствената държава членка, която понастоящем прилага само наказателни санкции с цел правоприлагане при нарушения на REMIT, обмисля дали вместо тях да не въведе административни санкции, за да гарантира по-ефективно правоприлагане.

Действащи правила относно административните глоби в националните правни системи

Респондентите, попълнили въпросника, са предоставили информация относно размера на административните глоби, налагани за нарушения на REMIT. Този размер варира значително в отделните държави членки, като в някои рамки се посочват административните глоби в процентно изражение, в други се определят само като суми, а в трети се комбинират и двата подхода. Така например някои респонденти са посочили, че приложимите рамки предвиждат глоби в размер до 8 % от годишния оборот на съответния субект, като достигат до 20 % при рецидив или при отчитане на финансовите ползи. Други са разяснили, че административните глоби варират от 20 000 EUR до 50 000 EUR, като разпоредбите предвиждат увеличаване на глобите в зависимост от тежестта на нарушенията. Други национални системи предвиждат глоби, които започват от около 300 EUR и е възможно да достигнат до 10 % от годишния доход на съответния субект, като заедно с тях се налагат и временни ограничения върху търговската дейност. Няколко държави членки предвиждат глоби, които могат да достигнат до 6 милиона евро.

Правила относно наказателните санкции в националните правни системи

⁹Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/2026-06-05>.

Както беше споменато по-горе, 11 респонденти са посочили, че техните правни рамки предвиждат наказателни санкции. Те включват наказателни глоби, а в някои случаи и лишаване от свобода за срок до 10 години. При определени обстоятелства в рамката се предвижда и замразяване или конфискация на активи и временни забрани за упражняване на професионална дейност.

Един респондент например е предоставил следната подробна рамка на наказателните санкции, приложими в неговата държава членка:

- Участие в манипулиране на пазара: глоба до 5000 дневни ставки или лишаване от свобода за срок от 1 до 10 години, или и двете.
- Сключване на споразумение с цел манипулиране на пазара: глоба в размер до 2500 дневни ставки.
- Използване на вътрешна информация в нарушение на член 3, параграф 1, буква а) от изменения REMIT: глоба в размер до 5000 дневни ставки или лишаване от свобода за срок от 1 до 10 години, или и двете. Ако извършителят е лице, посочено в член 3, параграф 2, буква а) или в) от изменения REMIT: глоба в размер до 5000 дневни ставки, или лишаване от свобода за срок от 2 до 12 години, или и двете.
- Незаконно разкриване на вътрешна информация в нарушение на член 3, параграф 1, буква б) от изменения REMIT: глоба в размер до 2500 дневни ставки, ограничаване на свободата или лишаване от свобода за срок от 3 месеца до 5 години.
- Препоръчване или склоняване към придобиване или разпореждане с енергийни продукти на едро въз основа на вътрешна информация в нарушение на член 3, параграф 1, буква в) от изменения REMIT: глоба в размер до 2500 дневни ставки, ограничаване на свободата или лишаване от свобода за срок от 3 месеца до 5 години.
- Разкриване на професионална тайна в нарушение на член 17 от изменения REMIT: глоба, ограничаване на свободата или лишаване от свобода за срок от 3 месеца до 5 години.

- Неизпълнение от страна на лицето, което по занятие организира или извършва сделки, на задължението да уведоми председателя на НРО за наличието на основателни подозрения за манипулиране на пазара, опит за манипулиране на пазара или неправомерно използване на вътрешна информация в нарушение на новия член 15 от изменения REMIT: глоба, ограничаване на свободата или лишаване от свобода за срок от 3 месеца до 5 години.

От отговорите на въпросника е видно, че държавите членки, чиято рамка съчетава както административни, така и наказателни санкции за нарушения на REMIT, са възприели постъпателен подход, според който административни санкции се прилагат при не толкова сериозни нарушения на REMIT, а наказателни санкции се прилагат при по-тежки престъпления. Според респондентите този подход позволява по-нюансирана стратегия за правоприлагане, съобразена с тежестта на съответното нарушение.

Така например според един от респондентите нарушаването на член 5 от изменения REMIT (забрана за манипулиране на пазара) може да представлява както престъпление, така и административно нарушение в зависимост от това дали въпросните действия засягат цената на енергийните продукти на едро. Ако те не влияят на цената на съответните енергийни продукти на едро, действията не се смятат за толкова сериозни и подлежат единствено на санкции с административен характер и обратното.

Предизвикателства пред правоприлагането при нарушения на REMIT

Трима респонденти са посочили, че наказателните санкции може да упражняват по-силен възпиращ ефект от административните принудителни мерки. Същевременно, според представените отговори държавите членки, които прилагат наказателни санкции, било като единствено средство или в комбинация с административни мерки, са се сблъскали със съществени предизвикателства във връзка с правоприлагането при нарушения на REMIT. Това е довело до по-ниски равнища на правоприлагане в тези държави членки поради причините, изложени по-долу.

Някои респонденти са разяснили например, че прилагането на наказателни санкции, които налагат НРО да сезира съда и/или прокуратурата, след чието одобрение се образуват производства, може да затрудни ефективното прилагане на REMIT. Това са дължи на следните причини:

На първо място, целият процес отнема време. Обикновено приключването на наказателно дело, включително достигането до етапа на налагане на наказателни санкции, е по-времеемко, отколкото приключването на дело, включващо административни санкции. Това е така и защото при административните санкции НРО разполагат с преки правомощия за налагане на санкции на лицата, участвали във въпросното деяние. Комисията е наясно, че голямата продължителност на производствата може да се дължи и на сложността, характерна за пазарната злоупотреба на енергийните пазари.

Второ, според отговорите на въпросника наказателното преследване за нарушения на REMIT е процес, свързан с повече усложнения, отколкото деянията, подлежащи на административни санкции. В първия случай усложненията са свързани с наказателния характер на санкцията, например изискваната доказателствена тежест, за да може НРО успешно да пристъпи към наказателно преследване. Събирането на достатъчно доказателство от страна на компетентния национален орган (обикновено от прокурори, които не са непременно запознати с функционирането на енергийните пазари), за да се отговори на изискването за доказване по наказателни производства, може да се окаже предизвикателство. Това важи в особена степен, когато въпросното нарушение на REMIT се отнася до деяние, което представлява манипулиране на пазара или търговия с вътрешна информация и за което често е нужно съответните пазарни участници да са изключително опитни. Според отговорите на въпросника това е довело до много малко на брой (когато въобще има такива) успешни наказателни преследвания, а много от делата са били или прекратени, или са завършили с оправдателни присъди.

Изпълнение на административни санкции за нарушения на REMIT

Въпреки почти пълното отсъствие на окончателни съдебни решения за налагане на наказателни санкции за нарушения на REMIT¹⁰ броят на решенията и административните санкции, които държавите членки са наложили на пазарни участници, сочат за различна ситуация при правоприлагането. Например двете държави членки с най-голям брой решения, свързани с REMIT, съобщават следното:

¹⁰ Единадесетте държави членки, в които са въведени наказателни санкции, са предоставили следните отговори: в Австрия, Кипър, Дания, Унгария, Ирландия, Малта, Нидерландия, Полша и Швеция до момента не са приемани решения за принудително изпълнение; в Германия са в ход две дела, но все още не са произнесени решения. Естония не е отговорила по същество на този въпрос.

- в една от тях от 2016 г. насам са приети 43 решения за нарушения на REMIT, съпроводени от налагане на административни глоби в размер на приблизително 10 500 000 EUR;
- в другата, считано от влизането в сила на REMIT през 2016 г., са започнати 46 разследвания със съответните решения за установяване на нарушения и са наложени 61 глоби в размер на 115 060 096 EUR.

Според събраните сведения друга една държава членка е наложила глоби за различни нарушения на REMIT на обща стойност 2 560 000 EUR.

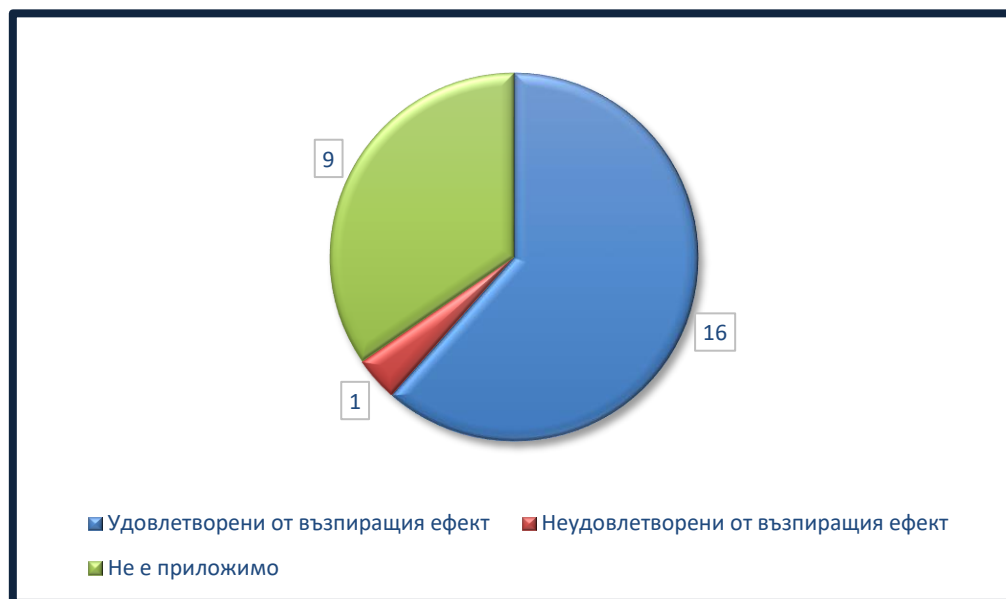
Отговорите на въпросника сочат, че държавите членки с въведени рамки за административни глоби за нарушения на REMIT са успели да приложат по-гъвкава и ефективна стратегия за правоприлагане и да приключат по-голям брой разследвания с окончателни решения за налагане на административни глоби или предприемане на други административни мерки.

Възпиращ ефект на административните и наказателните санкции

Въпросникът включваше и въпрос относно възпиращия ефект на санкциите, приложими в държавите членки. Както е илюстрирано на фигура 2 по-долу:

- Повечето респонденти — 16 от общо 26, смятат, че въведените мерки оказват достатъчен възпиращ ефект, като способстват за ефективно правоприлагане в случаите на нарушения на REMIT. Рамката за правоприлагане в тези юрисдикции се основава на административни мерки. Един от тези 16 респонденти например споменава, че в четирите случая по REMIT, разгледани от 2011 г. насам и съответно санкционирани с административни санкции в размер на 75 000 EUR, трима от четиримата пазарни участници, на които са били наложени административни санкции, повече не са нарушавали REMIT.
- Един респондент обаче споменава, че размерът на административните глоби, приложими в съответната му юрисдикция, са пренебрежими, като се има предвид размерът на участниците на пазара, участвали в предполагаемо противозаконно деяние, свързано с REMIT.
- Девет респонденти заявяват, че не разполагат с данни за нарушения на REMIT или че в техните юрисдикции не са постановявани решения за установяване на нарушение, които да са довели до глоби.

Фигура 2: Текущо ниво на удовлетвореност от възпиращия ефект на административните мерки срещу нарушения на REMIT (брой държави)

V. Констатации

Както беше посочено по-горе, в съответствие с член 83, параграф 2 от ДФЕС Съюзът може да упражни своята компетентност за приемане на наказателни санкции само когато наказателното правоприлагане е **належащо**, за да се осигури ефективното прилагане на съответната политика на Съюза. Въз основа на отговорите на въпросника, информацията, с която разполага Комисията към момента на изготвянето на доклада, и на член 18 от преразгледания REMIT **понастоящем няма признаци**, че наказателното правоприлагане е от съществено значение, за да се осигури ефективното прилагане на рамката на REMIT. Настоящата констатация не засяга други области, като например пазарната злоупотреба при финансовите услуги, където се счита, че наказателното правоприлагане е от съществено значение за осигуряването на ефективното прилагане на съответната политика на Съюза.

Въз основа на отговорите на въпросника на Комисията и на този етап от прилагането на REMIT изглежда, че държавите членки, чиито рамки за правоприлагане се базират на наказателни санкции, било като единствено средство или в комбинация с административни санкции, наистина трудно приключват случаите, свързани с REMIT, или трудно постигат успешни окончателни съдебни решения. За сравнение, държавите членки, чиито рамки за правоприлагане при нарушения на REMIT се базират на административни мерки, показват по-добри резултати при правоприлагането.

Освен това правоприлагането се очаква да бъде засилено допълнително посредством нововъведената рамка REMIT II, която държавите членки са длъжни да прилагат. Както беше разяснено по-горе, тази нова рамка не само включва засилени правомощия на НРО за разследване и за прилагане на мерки, но и задължение за държавите членки да спазват рамката от мерки за минимална хармонизация, предвидена в член 18 от изменения REMIT.

Прилагането на националните рамки в съответствие с член 18 от изменения REMIT ще укрепи изпълнението на REMIT и ще гарантира неговата ефективност и възпиращия му ефект. Поради това Комисията предлага усилията да се съсредоточат върху прилагането на тези нови разпоредби и рамки, за да се извлече максимална полза от засилените разпоредби за правоприлагане, като резултатите от тях бъдат оценени в реални условия.

До 8 май 2027 г. и на всеки три години след това Комисията следва да представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който оценява дали са предвидени санкции за нарушения на REMIT и дали те се прилагат последователно във всички държави членки. Ако след приключване на процеса по прилагане на член 18 от изменения REMIT се окаже, че е необходимо сближаване на разпоредбите относно престъпленията и наказателните санкции за случаите на умишлени и сериозни нарушения на REMIT, за да се осигури ефективното прилагане на REMIT II, Комисията може тогава отново да прецени дали е необходима по-нататъшна хармонизация на равнището на ЕС.